

Sygn. akt V ACa 673/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2013r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Kurzeja
Sędziowie:	SA Grzegorz Stojek (spr.) SA Olga Gornowicz-Owczarek
Protokolant:	Anna Fic

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2013r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa W. B. i A. B.

przeciwko L. M. i M. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Gliwicach

z dnia 9 sierpnia 2012r., sygn. akt II C 215/08

1. odrzuca apelację w zakresie obejmującym żądanie zapłaty kwoty 16.610 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2008r.;
2. oddala apelację w pozostałej części;
3. zasądza od powodów na rzecz każdego z pozwanych po 1.350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego;
4. przyznaje adwokatowi J. W. od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Gliwicach) kwotę 3.321 (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden) złotych, w tym 621 złotych podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt V ACa 673/12

UZASADNIENIE

postanowienia o odrzuceniu apelacji zawartego w punkcie 1 wyroku Sądu Apelacyjnego

z 18 stycznia 2013 r., sygn. akt V ACa 673/12.

Powodowie W. B. i A. B. wnieśli o zasądzenie solidarnie od pozwanych L. M. i M. S. kwoty 106.000 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 76.000 zł od 1 lipca 2008 r. i od 30.000 zł od dnia wniesienia pozwu.

Pozwani uznali powództwo do kwoty 12.000 zł i wnieśli o oddalenie powództwa w pozostałym zakresie, wywodząc że jest bezzasadne i podnosząc też zarzut potrącenia w odniesieniu do jego części.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy, po pierwsze, zasądził na rzecz obojga powodów, jako wierzycieli solidarnych, od każdego z pozwanych kwoty po 10.750 zł z ustawowymi odsetkami od 5 grudnia 2008 r., po drugie, zasądził od pozwanej M. S. na rzecz powodów, jako wierzycieli solidarnych, kwotę 12.000 zł z ustawowymi odsetkami od 5 grudnia 2008 r., po trzecie, oddalił powództwo w pozostałej części, a ponadto orzekł o kosztach procesu i kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu oraz nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w oznaczonej części.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wskazał podstawę faktyczną rozstrzygnięcia oraz wyjaśnił podstawę prawną wyroku. Ponadto umotywiował postanowienie o kosztach procesu zawarte w zaskarżonym wyroku, opierając je o art. 102 kpc i wyjaśnił też, że powodowie utrzymali się w swoim żądaniu w około 30 %. Uzasadnił też orzeczenie o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu oraz orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności.

W apelacji powodowie wnieśli o taką zmianę zaskarżonego wyroku w części oddalającej powództwo, by – razem z już uwzględnionym – solidarnie zasądzić od pozwanych kwotę 76.000 zł z ustawowymi odsetkami od 1 lipca 2008 r. tytułem zwrotu podwójnego zadatku oraz od każdego z pozwanych po 23.305 zł, łącznie 46.610 zł, z ustawowymi odsetkami od 5 grudnia 2008 r. tytułem zwrotu nakładów na nieruchomości pozwanych oraz o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu w postępowaniu apelacyjnym, która nie została opłacona w całości, ani w części, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w tym zakresie.

Pozwani wnieśli o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest częściowo niedopuszczalna.

Z chwilą doręczenia pozwu następuje zawisłość sporu rozpoznawanego przez sąd (art. 192 kpc). Taki sam skutek wywołuje doręczenie przez sąd pisma procesowego, którym strona powodowa rozszerza powództwo (art. 193 § 3 kpc).

Powodowie dochodzili kwoty 106.000 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 76.000 zł od 1 lipca 2008 r. tytułem zwrotu podwójnego zadatku i od 30.000 zł od dnia wniesienia pozwu tytułem zwrotu nakładów na nieruchomości pozwanych i o to roszczenie zawisł spór rozpoznany zaskarżonym wyrokiem.

W toku procesu o zapłatę 106.000 zł ich pełnomocnik wniósł pismo procesowe z dnia 23 lipca 2012 r., w którym rozszerzył powództwo do kwoty 122.610 zł w ten sposób, że tytułem zwrotu nakładów domagał się zasądzenia solidarnie od pozwanych na rzecz powodów kwoty 46.610 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, zamiast kwoty 30.000 zł z tego tytułu. Nie wniósł tego pisma procesowego do Sądu Okręgowego w odpisie dla strony pozwanej. Postąpił inaczej. Mianowicie w ten sposób, że odpis tego pisma nadał listem poleconym do pełnomocnika pozwanych, dołączając do pisma, o którym mowa dowód jego nadania listem poleconym, co odpowiada temu doręczeniu opisanemu w art. 132 § 1 kpc, zgodnie z którym w toku sprawy adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy oraz radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami. Funkcjonalnie pismo procesowe, którym następuje rozszerzenie powództwa pełni rolę

pozwu i z tej przyczyny do takiego pisma stosuje się odpowiednio art. 187 kpc (art. 193 § 2¹ kpc), jak też wyjaśnia to, że w art. 132 § 1¹ kpc ustawodawca nie wymienił go wśród pism, do których art. 132 § 1 kpc nie ma zastosowania. Rola ta stała się przyczyną, ze względu na którą ustawodawca w art. 132 § 1 kpc jednoznacznie stwierdził, że obowiązek dokonywania przez profesjonalnych pełnomocników doręczeń między nimi zachodzi: „W toku sprawy”, czyli wtedy, gdy spór już zawisł, a nie w celu wywołania tego skutku.

W efekcie nie doszło do zawiśnięcia sporu w zakresie kwoty 16.610 zł, ponad kwotę 106.000 zł. Ten stan zachodził jedynie w odniesieniu do powództwa o zapłatę 106.000 zł. A skoro tak, zaskarżonym wyrokiem rozpoznano powództwo tylko o zapłatę 106.000 zł, to jest w zakresie, w jakim zawisł spór przed Sądem pierwszej instancji.

Oznacza to, że apelacja w tej części, w jakiej powodowie dochodzą zapłaty 16.610 zł, ponad kwotę 106.000 zł, jest niedopuszczalna, gdyż zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy nie orzekł o roszczeniu o zapłatę 16.610 zł ponad kwotę 106.000 zł.

W tej części apelacja – jako niedopuszczalna – podlega zatem odrzuceniu na podstawie art. 373 kpc.